Należytość pocztowa opłacona gotówką. Wypożyczanie pisma u sprzedawcy jest nadużyciem.
Rok II. Dębica, dnia 1 grudnia 1933 r. Nr. 23.

NUMER POJEDYNCZY 20 gr.
Prenumerata:
roczna . . . 4·— zł.
kwartalna . . 1·10 zł.

Taryfa ogłoszeniowa
1/4 str. 20 zł. 1/8 str. 12 zł.
1/16 str. 8 zł. 1/32 str. 6 zł.
1/64 str. 4 zł.

ECHO Z NAD WISŁOKI

DWUTYGODNIK KOŁA MIEJSCOWEGO ZWIĄZKU OFICERÓW REZERWY OKRĘGU KRAKOWSKIEGO
POŚWIĘCONY
SPRAWOM KULTURALNO-OŚWIATOWYM, SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

Adres redakcji i administracji: Prof. Stanisław Wiśniewski, Dębica.

Oficerowie Rezerwy na front wyborczy!

Od początku powstania Polski Niepodległej toczy się walka o to, jakiem ma być jej przyszłe oblicze. Czy ma być taką, jaką była za czasów Polski szlacheckiej, czy taką, jaką była w czasach niewoli, czy inną, nową, opartą na nowoczesnych podstawach, zapewniających Państwu polskiemu odpowiednie jego warunkom stanowisko w świecie.

Jest to drugi, o wiele trudniejszy etap walk o Polskę, niż był ten pierwszy, w którym wielu z nas brało udział, rozkuwając Ją z bronią w ręku z wiekowych pęt niewoli.

I w tej bezkrwawej walce nie może nas zabraknąć. Musimy stanąć znów do apelu, by głosem naszym, jak niegdyś szablą, zaważyć na szali przyszłych losów Polski.

Zbliża się okres wyborów do samorządów miejskich. Nowa polska ustawa o samorządach daje możność przeobrażenia naszych miast. Stan gospodarki na ich terenie znany jest każdemu. Stosunki w nich panujące stały się niemożliwe do utrzymania. Protekcjonizm, inercja, łapownictwo i ciemne machinacje u góry, a u dołu brud, nędza i zastój w każdym kierunku, o to ogólnie naszkicowany obraz stosunków w naszych miastach. Obywatel w codziennym życiu musi mieć więcej do czynienia z czynnikami samorządowemi, niż z administracją i władzami państwowemi Stosunki w naszych samorządach stały się źródłem zarazy moralnej, zatruwającej duszę obywateli. Najwyższy czas, by skończyć z tem bezpowrotnie. Musimy odczyścić atmosferę, odkadzić i zapomnieć o niej jak najprędzej, a w jej miejsce wpuścić świeże powietrze, zaprowadzić nowe warunki bytowania dla nas wszystkich, którzy skazani jesteśmy na życie miejskie. Uzdrowienie stosunków samorządowych uzdrowi cały kraj. Do Zarządów Miejskich potrzeba ludzi nowych, nie skorumpowanych i nie zdemoralizowanych tem, co było dotychczas Trzeba ludzi o nowoczesnych poglądów, ludzi ideowych, pełnych iniajatywy i zapału do pracy. Czeka ich bowiem budowanie podstaw nowego życia miejskiego.

Jesteśmy wszyscy świadkami wielkiej przebudowy, jak się dokonuje w naszych oczach, a która stopniowo i konsekwentnie przemienia polską rzeczywistość. Dokonuje się ona na podstawie jednolitego planu, którym rządzi jedna myśl. Wszystkie promienie tej wielkiej przebudowy skupiają się w jednym ośrodku, którym jest osoba budowniczego Polski Marszałka Józefa Piłsudskiego. Jego ideologja skupiła koło siebie wielki obóz ludzi, którzy dziś rządzą w Polsce i którzy stanęli do walki ze złem, toczącem podstawy naszego społeczeństwa. Obowiązkiem naszym jest stanąć w jednym szeregu z tym obozem, którego kierownikiem duchowym jest nasz Wódz Znamy Go wszyscy, Jemu ufamy, za nim pójdziemy.

Przepisy wyborcze do Rad miejskich.

Wstęp.

Rada miejska jest organem stanowiącym i kontrolującym, organem zaś zarządzającym i wykonawczym jest Zarząd miejski. Na czele zarządu mieskiego stoi burmistrz, w większych miastach prezydent, Członkowie rad miejskich noszą nazwę radnych, członkowie zarządu zwą się ławnikami. Radę i zarząd wybiera się na lat 5. Liczba radnych wynosi w miastach do 5.000 mieszkańców 12-tu, ponad 5 000 do 10 000 16-tu, Kraków wybiera 72, Warszawa 100-tu, Dębica wybiera więc 16-tu radnych.

Kto ma prawo wybierania.

Prawo wybierania do organów ustrojowych związków samorządowych przysługuje każdemu obywatelowi polskiemu bez różnicy płci, który:

a) ukończył do dnia zarządzenia wyborów 24 lata,

b) przynajmiej od roku mieszka na obszarze ziwązku samorządowego, w których odbywają się wybory.

Warunek jednorocznego zamieszkania niedotyczy:

a) właścicieli lub posiadaczy położonych na obszarze danego związku samorządowego nieruchomości.

b) funkcyjonarjuszów państwowych, samorządowych, duchowieństwa oraz wojskowych służby czynnej, jeżeli osoby te mieszkały już na obszarze danego związku samorządowego przed dniem zarządzenia wyborów.

Prawo wybierania nieprzysługuje niezawodowym wojskowym służby czynnej.

Kto może być wybranym.

Wybrany do rady miejskiej może być każdy obywatel polski, bez różnicy płci, który ukończył do dnia zarządzenia wyborów 30 lat i ma prawo wybierania.

Do rady miejskiej mogą być wybrani tylko obywatele polscy, którzy oprócz warunków wybieralności władają jezykiem polskim w słowie i piśmie. Na urząd niezawodowego burmistrza w miastach, liczących ponad 5.000 mieszkańców mogą być wybrane tylko osoby, które posiadają wykształcenie w zakresie ukończonego gimnazjum lub szkoły zawodowej typu gimnazjalnego.

Przepisy wyborcze.

Kto wyraził zgodę na postawienie swej kandydatury na radnego, obowiązany jest przyjąć mandat i sprawować go do końca kadencji. Władze nadzorcze mają prawo nałożyć na osobę, która bezprawnie odmówiła przyjęcia mandatu lub złożyła go przed upływem kadencji karę w wysokości od 10 do 1.000 zł. na korzyść miasta.

Opuszczenie bez usprawiedliwionych powodów trzech kolejnych posiedzeń rady czy zarządu powoduje utratę mandatu.

Ogręgi i obwody wyborcze.

Miasto liczące ponad 5.000 mieszkańców podzieli Starostwo na odpowiednią ilość okręgów wyborczych a jeżeli okręgi liczą ponad 1.500 wyborców, podzieli te okręgi na obwody wyborcze i ustali dla każdego okręgu zależnie od liczby jego mieszkańców ilość przypadających nań mandatów radnych niemniej jednak, niż 3 mandaty. Wyborca może wykonać prawo głosowania tylko w jednym obwodzie wzgl. okręgu.

Okręgi wyborcze będą oznaczone numerami rzymskiemi, obwody numerami arabskiemi.

Komisje wyborcze.

Dla przeprowadzenia wyborów w mieście będzie ustanowiona główna komisja wyborcza i okręgowe komisje wyborcze. W razie podziału okręgów na obwody głosowania należy utworzyć również obwodowe komisje wyborcze. Główna i okręgowe komisje wyborcze składają się z przewodniczącego, jego zastępcy, 4 członków i tyluż zastępców. Przewodniczącego i jego zastępcę oraz 2 członków i ich zastępców mianuje władza zarządzająca wybory tj. starostwo, pozostałych 2 członków i ich zastępców powołuje zarząd miejski.

Obwodowe komisje wyborcze składają się z 5 członków i tyluż zastępców, powołanych przez główną komisję wyborczą. Żadnemu wyborcy nie wolno ucbylić się od przyjęcia godności członka komisji wyborczych.

Funkcje te sprawuje się bezpłatnie, za wyjątkiem poniesienia dotkliwego uszczerbku w swym zarobku dziennym, o ile czas pracy w komisji wynosi conajmniej 6 godzin na dobę; wtedy przewodniczący komisji wyborczej stwierdza czas pracy a burmistrz wypłaci odszkodowanie.

Radnych wybiera się w poszczególnem okręgo wyborczym w głosowaniu imiennem na nazwiska kandydatów, umieszczone na listach, należycie zgłoszonych. Liczba kandydatów na poszczególnych listach nie może przekraczać trzykrotnej ilości mandatów radnych, przypadających na dany okręg wyborczy.

Głosowanie odbywa się w niedzielę lub w dzień świąteczny, każdy wyborca rozporządza tylu głosami, ilu radnych wybiera się w danym okręgu wyborczym. Wyborca ma prawo każdy pojedynczy swój głos oddać poszczególnym kandydatom danej listy. Ma też prawo pewną część lub wszystkie rozporządzalne swe głosy oddać na jednego i tego samego kandydata.

Listy kandydatów.

Ułożenie listy kandydatów jest rzeczą nadzwyczaj ważną, gdyż o pierwszeństwie wyboru do Rady miejskiej poszczególnych kandydatów na danej liście decyduje kolejna względna większość głosów, ważnie oddanych w tymże okręgu na kandydatów danej listy. W razie oddania jednakowej ilości głosów na dwóch lub więcej

Oficjalna część Okręgowego Związku Oficerów Rezerwy.

Kraków, Bracka 4. I. p. Tel. 125.50.

Rachunek bieżący w P. K. O. Nr. 410.562. Okręg Kraków. — Nr 409.409. Koło Kraków.

Koła i Delegatury: Biała, Bochnia, Brzesko, Busko Zdrój, Chrzanów, Dębica, Gorlice, Jasło, Kraków, Krynica, Limanowa, Miechów, Mielec, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Tarnów, Wadowice Wieliczka, Zakopane, Zator, Żywiec.

ZARZĄD KOŁA w KRAKOWIE.

ZAWIADOMIENIA.

1) Zaległe wkładki.

Kolegom zalegającym z wkładkami przypominamy o obowiązku płacenia wkładek. Dyżury codziennie od godziny 18-tej do 19-tej.

2) Wykładowcy.

Zarząd zwraca się z gorącą prośbą do kolegów, którzy mogliby wygłaszać odczyty na tematy dowolne, nie tylko z zakresu wojskowości, w Z. O. R. lub w zaprzyjaźnionych Związkach by zechcieli zgłosić się jaknajprędzej osobiście lub pisemnie.

3) Popularne przedstawienia teatralne,

Robotniczy Instytut Oświat. i Kult. im. St. Żeromskiego, Rynek 32. II. p. urządza 2 razy miesięcznie tanie przedstawienia teatralne w cenie od 30 gr. do 3 zł. Bilety do nabycia tamże za okazaniem legitymacji od godz. 10 do 13-tej i 17 do 20-tej. Dzień przedstawienia i tytuł sztuki będzie ogłaszany w lokalu Z. O, R.

4) Strzelnica.

Z dniem 1 go grudnia strzelnica przy ulicy Lubicz 16. zamknięta na sezon zimowy.

5) Bibjoteka Koła czynna jest we czwatki od 18-19

W czasie od sierpnia do listopada bibljoteka powiększyła się o 53 pozycje. Mianowicie D-two 20 pp. przydzieliło w formie dotacji: 10. egz. Regulamin Piechoty Cz. I. Ogólne zasady walki piechoty, (nowość). 10 egz. Regulamin Piechoty — Wyciąg z cz. II. 10 egz. map Krakowa 1:75.000 (wyd. austr.). Z funduszów Koła nabyto (podajemy tylko tytuły ważniejszych dzieł i regulaminów):

Regulaminy i instrukcje:

Instrukcja saperska — Materjały wybuchowe, 1929.

Instrukcja saperska do użytku wszystkich rodzaji broni, 1930.

Regulamin lotnictwa, 1931.

Regulamin artylerji (Walka), 1930.

Sportowe:

Zarychta A. „Łuk i łucznictwo".

Ziętkiewicz Wł. „Jazda na nartach".

2 mapy 1:75.000: Wysokie Tatry i Żywiec.

Ogólne:

Ksiąga pamiątkowa ku czci poległych lotników

6) Sekcja narciarska.

W ub. miesiącu powstała przy Okręgu Sekcja Narciarska Z. O. R, w Krakowie, która działalnością swą obejmie wszystkie Koła Z. O. R. Okręgu krakowskiego. Sekcja Narciarska działać będzie poza Krakowem przez delegatury Sekcji. Zarząd Okręgu poleca Zarządom (Prezesom) wszystkich Kół tut. Okręgu przystąpienie do organizacji delegatur Sekcji Narciarskiej przez wyznaczenie odpowiednich członków, interesujących się tym sportem do pracy organizacyjnej i kierowniczej w delegaturach. Nazwiska i adresy odpowiedzialnych organizatorów delegatur należy podać Zarządowi Okręgu jaknajrychlej a w żadnym razie nie później jak do 5-go grudnia br.

REGULAMIN
SEKCJI NARCIARSKIEJ ZWIĄZKU OFICERÓW REZERWY RZPLTEJ P. OKRĘGU KRAKOWSKIEGO.

(Ciąg dalszy).

§ 21. Wykluczenie może poprzedzić zawieszenie w czynnościach i prawach członkowskich.

Art. 10. Władze i organy Sekcji.

§ 22. Władzami Sekcji są:
Zarząd Okręgu ZOR w Krakowie.
Komisja rewizyjna Okręgu ZOR.,
Walne Zgromadzenie członków Sekcji,
Zarząd Sekcji.
Organami Sekcji są: Sąd koleżeński Okręgu Z. O. R.,
Delegatury Sekcji.

Art. 11. Zarząd Okręgu Z. O. R.

§ 23. Zarząd Okręgu ZOR. w Krakowie jest władzą nadzorczą nad Sekcją, prawnym właścicielem majątku Sekcji. Zarząd Okręgu odpowiada materjalnie za zobowiązania Sekcji, zaciągnięte zgodnie z § 6 niniejszego regulaminu.

§ 24. Zarząd Okręgu wykonuje swój nadzór przez:

1) referenta P. W. i W. F. Okręgu, który jest z urzędu przewodniczącym Sekcji;

2) delegowanie członka Zarządu Okręgu na Walne Zgromadzenie i na posiedzenia Zarządu Sekcji;

3) uprawnienie do zarządzania perjodycznych i dorywczych rewizyj ksiąg i dowodów kasowych Sekcji przez Komisję rewizyjną Okręgu;

4) zatwierdzanie preliminarza wpływów i wydatków Sekcji;

5) prawo wglądu w administrację Sekcji.

§ 25. W razie stwierdzenia przez Komisję rewizyjną nadużyć kasowych, niecelowej i rozrzutnej gospodarki w Sekcji, lub też w razie stwierdzenia przez Zarząd Okręgu naruszeń i niestosowania się do regulaminu Sekcji lub statutu Z. O. R., może Zarząd Okręgu rozwiązać Zarząd Sekcji i ustanowić komisarza. Komisarz, jako mąż zaufania Zarządu Okręgu, wchodzi w prawa i obowiązki Zarządu Sekcji. W ciągu dwóch tygodni od ustanowienia komisarza winien on zwołać nadzwyczajne Walne Walne Zgromadzenie Sekcji, celem przeprowadzenia nowych wyborów do Zarządu Sekcji.

Art. 12. Komisja rewizyjna Okręgu Z. O. R.

§ 26. Organem rewizyjnym dla Sekcji jest Komisja rewizyjna Okręgu krakowskiego ZOR. Skład, zakres działania i uprawnienia Komisji ustalone statutem Z. O. R. i regulaminem wewnętrznym Komisji i Okręgu Z. O. R., obowiązują w całej pełni w stosunku do Sekcji.

Art. 13. Walne Zgromadzenie Sekcji.

§ 27. Walne Zgromadzenie Sekcji odbywa się zasadniczo raz do roku w pierwszej połowie października. Do jego zakresu działania należy:

1) przyjęcie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia;

2) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania z działalności Sekcji i ustępującego Zarządu i sprawozdania kasowego Sekcji, oraz udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi na podstawie sprawozdania Komisji rewizyjnej Okręgu krakowskiego Z. O. R.;

3) wybór nowego Zarządu (zgodnie z art. 14 § 32);

4) uchwalenie dezyderatów i dyrektyw dla Zarządu w zakresie działalności Sekcji;

5) ustalenie wysokości wpisowego i wkładek członkowskich zgodnie z § 11 niniejszego regulaminu;

6) decyzja co do przystąpienia względnie wystąpienia z organizacji o charakterze sportowym i turystycznym;

7) decyzja w sprawie wszystkich skarg i zażaleń i odwołań się członków od orzeczeń Zarządu;

8) uchwalenie wniosków, zgłoszonych przez członków;

9) zmiany regulaminu Sekcji;

10) rozwiązanie Sekcji.

§ 28 Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem uchwał ad 9) i 10 poprzedniego paragrafu, co do których obowiązują art. 17 i 18.

§ 29. Walne Zgromadzenie członków winno być zwołane pisemnie i przez ogłoszenie w jednym z organów Z. O. R. na dwa tygodnie przed terminem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

---

kandydatów, pierwszeństwo do uzyskania mandatu przysługuje kandydatowi, umieszczonemu na pierwszem miejscu listy.

Gdy na listę przypada więcej mandatów, kandydat zaś umieszczony na pierwszem miejscu tej listy nieuzyskał odpowiedniej ilości głosów, wówczas zalicza się na korzyść tego kandydata otrzymaną przez innych kandydatów nadwyżkę głosów.

Za zastępców radnych będą uważani ci kandydaci z danej listy, którzy w liczbie, odpowiadającej ilości przypadających na nią mandatów, otrzymali zkolei największe ilości głosów, przyczem znów pierwszy kandydat na zastępcę otrzymuje nadwyżkę dalszych głosów.

Reklamacje.

Spisy wybroców mają być wyłożone do przejżenia w lokalach okręgowych komisyj wyborczych w 16-tym dniu od dnia zarządzenia wyborów i pozostać przez dni 7, najmniej przez 5 godzin dziennie do przeglądania ewent. czynienia odpisów. W czasie wyłożenia spisów każdy mieszkaniec miasta ma prawo wnieść do okręgowej komisji wyborczej reklamacje z powodu pominięcia jego samego lub kogokolwiek innego w spisie wyborców oraz przeciwko wpisaniu osoby nieuprawnionej do głosowania. Reklamacje zgłasza się pisemnie lub ustnie do protokółu prowadzonego przez urzędujących przy spisie członków komisji wyborczej.

Głosowanie.

Głosowanie odbywa się w lokalach okręgowych wzgl obwodowych komisyj wyborczych i trwa bez przerwy od godziny 9-tej rano do 19-tej (7-mej) wieczór. W lokalu wyborczym prócz komisji mogą przebywać mężowie zaufania wyborców. Mąż zaufania musi okazać przewodniczącemu komisji legitymację, wydaną przez pełnomocnika danej listy.

W dniu głosowania nie wolno w lokalu wyborczym, w budynku, w którym się ten lokal znajduje, na ulicy w promieniu 100 mtr. wygłaszać agitacyjnych przemówień, ani rozdawać kart do głosowania. Głosowanie odbywa się zapomocą kart do głosowania, które muszą być koloru białego. Wyborca może głosować wyłącznie na kandydatów, których nazwiska umieszczone są na jednej tylko liście kandydatów, a nie wybierać sobie kandydatów z innych list.

Karty do głosowania rzuca wyborca do urny w kopertach, ostęplowanych pieczęcią zarządu miejskiego.

Głosowanie odbywa się w następujący sposób: wyborca podszedłszy do stołu, przy którym zasiada komisja wyborcza, wymienia swe imię, nazwisko i adres zamieszkania. Po sprawdzeniu tego otrzymuje kopertę do głosowania, wkłada w nią kartkę do głosowania i wręcza przewodniczącemu komisji, który sprawdziwszy pieczęć na kopercie, wrzuca ją do urny w obecności wyborcy. Równocześnie członek komisji notuje oddanie głosu.

Wybora, wezwany do stwierdzenia tożsamości osoby a nie posiający dokumentów, może powołać się na świadectwo dwóch świadków, znanych komisji wyborczej.

O godzinie 19-tej (7-mej) wieczór przewodniczący komisji nakazuje zamknięcie lokalu wyborczego, dopuszczając jeszcze do oddania głosu tych wyborców, którzy w chwili zamknięcia lokalu znajdowali się wewnątrz.

Reforma szkolnictwa średniego.

Minister W. R. i O. P. zasadniczem rozporządzeniem reguluje ustrój gimnazjów nowego typu w następujący sposób: Gimnazja nowego typu mogą mieć najwyżej 12 oddziałów równorzędnych, w których może pobierać naukę po 45 uczniów. Czas trwania lekcji pozostawiony został jak dotychczas t. j. 45 minut, poczem następuje pauza. Rok szkolny ma 205 dni zajęć, reszta roku przypada na niedziele, święta, ferje letnie i zimowe Rok dzieli się na cztery okresy, po dwa w każdym półroczu, z których koniec pierwszego półrocza przypada przed ferjami Bożego Narodzenia, koniec drugiego na 15 czerwca. Tygodniowo pobierają uczniowie 32 g. nauki. Oprócz tych 2 godziny po południowe w tygodniu przypadają na gry i ćwiczenia sportowe.

Do pierszej klasy gimnazjum przyjmowani są uczniowie w wieku od lat 12 do 15 lat włącznie po złożeniu egzaminu wstępnego z języka polskiego, geografji, arytmetyki i geometrji. Odpadają egzaminy promocyjne przy przechodzeniu z klasy do klasy uczniów, którzy z pewnych przedniotów okazali braki w ciągu roku szkolnego. Rozporządzenie ministra reguluje także zajęcia domowe uczniów, mające na celu przygotowanie się ucznia na lekcje dnia następnego, które nie powinny zajmować ucznia niższej klasy więcej niż 2 godz. dziennie, ucznia klas wyższych 2 $\frac{1}{2}$ godziny dziennie.

Swiadectwo ukończenia gimnazjum nowego typu uprawnienia do wstępowania do liceów ogólno kształcących i zawodowych, których ukończenie pozwala na wstęp do uniwersytetów, na politechnikę i inne szkoły wyższe.

Wykupno świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1934.

Na zasadzie art. 1, 10, 22, 29, 30, 34, 98 i 113 ustawy o państw. podatku przemysłowym z 15 lipca 1925 w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dn. 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) wzywa Izba Skarbowa właścicieli przdsiębiorstw handlowych, przemysłowych i innych przedsiębiorstw na zysk obliczonych, oraz osoby wykonywujące zajęcia przemysłowe, wymienione w taryfie załączonej do art. 23 cyt. ustawy do wykupna na rok podatkowy 1934 świadectw przemysłowych tudzież kart rejestracyjnych na oddzielne składy.

Zwraca się uwagę, że wmyśl postanowień załącznika do art. 23. Część II. lit. C. rozdział XIX. kategorja ósma cyt. ustawy z dniem 1 stycznia 1932 r. pociągnięte zostały do obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego przedsiębiorstwa przemysłowe, zatrudniające bądź samego właściciela przedsiębiorstwa, bądź też właściciela i jednego pracownika, względnie członka rodziny.

Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wydaje codziennie, począwszy od dnia 1 listopada 1933. Kasa Urzędu Skarbowego z wyjątkiem niedziel i świąt na podstawie należycie przez płatników wypełnionych deklaracyj.

Blankiety i deklaracje wydawać będą bezpłatnie właściwe Kasy Urzędów Skarbowych. W razie wątpliwości co do kategorji świadectwa przemysłowego, odpowiedniej dla danego przedsiębiorstwa lub co do obowiązku nabycia kart rejestracyjnych, udzielać będzie wyjaśnień i wskazówek tylko właściwy Urząd Skarbowy.

Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wykupione być mają najpóźniej do dnia 31-go grudnia 1933 roku. Płatnicy ponoszą pełną odpowiedzialność za wykupienie właściwego świadectwa przemysłowego zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Celem uniknięcia natłoku w Kasach Urzędów Skarb. wzywa Izba Skarbowa zainteresowanych do bezzwłocznego wykupywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, a nie odkładania wykupna na dni ostatnie, gdyż przedłużenie powyższego terminu w żadnym razie nie będzie miało miejsca.

Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wydawane będą bądź płatnikom, bądź osobom, które się wykażą ogólnem lub szczególnem pełnomocnitwem płatnika. Pełnomocnictwo umieszczone przez płatnika na deklaracji jest wystarczające.

Przeciw winnym nie wykupienia w powyższym terminie świadectw przemysłowych względnie kart rejestracyjnych lub wykupienia świadectw kategorji niższej, od ustawą przewidzianej wdrożą Władze podatko wenatychmiast po 31-go grudnia 1933 kroki egzekucyjne w trybie przepisanym do ściągania podatków bezpośrednich, z zastosowaniem obowiązujących przepisów o kosztach egzekucyjnych i karach za zwłokę, a ponadto postępowanie karne w myśl art. 98 cyt. ustawy.

Art. 98 ustawy brzmi: Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcię, nie nabywszy świadectwa przemysłowego ulegnie karze pieniężnej od 3 do 20-krotnej kwoty nie uiszczonej za świadectwo. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa przemysłowego, względnie utzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze pieniężnej do wysokości 3-krotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego a posiadanego świadectwa przemysłowego względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego względnie karty rejestracyjnej.

Niezależnie od wymienionych skutków niedopełnienia w terminie powyższym obowiązków, przewiduje art 113 cyt. ustawy zamknięcie zakładu handlowego względnie przemysłowego, prowadzonego bez świadectwa, o ile do dni 30 po protokolarnem stwierdzeniu tego faktu, świadectwo nie zostanie nabyte. Z przepisu tego będą Władze podatkowe korzystać w całej rozciągłości.

Zwraca się wkońcu uwagę, że doroczna lustracja wszystkich przedsiębiorstw rozpocznie się dnia 2-go stycznia 1934 r.

KRONIKA.

Obchód Tygodnia Propagandowego Zagadnień Polsko-Niemieckich pod hasłem „Polska a Prusy" - w Dębicy.

Wzorem lat ubiegłych zorganizował Związek Obrony Kresów Zachodnich Tydzień propagandowy, poświęcony przedewszystkiem rozpatrzeniu sprawy Prus Wschodnich na tle stosunków polsko-niemieckich. Utworzony w tym celu komitet obywatelski uchwalił na dzień 5 listopada obchód, na program którego złożyło się nabożeństwo w kościele parafjalnym z kazaniem okolicznościowem, wygłoszonem przez ks. Boczka, odczyt prof. Milewskiego na temat Prus Wschodnich i zbiórka uliczna.

Dochody ze zbiórki ulicznej przyniosły kwotę 15 zł. 50 gr., za sprzedane broszury i widokówki 9 zł. 30 gr., na listy składkowe 81 zł. 60 gr. Razem 106 zł. 30 gr.

Po odtrąceniu kosztów 7 zł. 8 gr., odesłano kwotę 99 zł. 32 gr czekiem 405.247 do Zarządu Okręgowego ZOKZ. w Krakowie.

Związek Obrony Kresów Zachodnich składa tą drogą podziękowanie za współpracę Komitetowi obywatelskiemu na ręce p. Drowej Deszczowej, następnie za przeprowadzenie zbiórki ulicznej mimo szarugi jesiennej Paniom Drowej Klusowej, Hoszardowej i Mgr. Niemcowi; Dyr. Sadowskiemu za udzielenie bezpłatnie auli gimnaz., prof. Milewskiemu za wielce interesujący odczyt, oraz ofiarodawcom, którzy przez wzięcie udziału w uroczystości i składce dali najlepszy wyraz, że sprawa naszych rodaków, gnębionych ciężką ręką germańskiego wroga, nie jest im obojętna.

O zegar w mieście.

Od dziesiątek lat spełnał swoje zadanie dla mieszkańców miasta zegar, umieszczony kosztem miasta na wieży kościoła parafjalnego I słusznie, że miasto go tam umieściło, bo mógł on nietylko służyć całej publiczności, a zwłaszcza funkcjonarjuszom spieszącym do swoich zajęć i dzieciom zdążającym do szkół, ale nadto każdy patrzący na godziny, przypomniał sobie mimowoli kościół, Boga i swoje względem nich obowiązki. Dziś nie spojrzy nikt na zegar, bo cóż może tam zobaczyć prócz czarnego kruka lub wrony, która jakby sobie drwiąc z czasu, nakręca wskazówki według swoich niezbadanych jeszcze w przyrodzie celów. Jeżeli urząd parafjalny nie jest w stanie ponieść tego tak szczupłego wydatku na naprawę zegara, wniosą mieszkańcy prośbę do zarządu miasta, by jeszcze ten ciężar przyjął na swe barki i sprzęt tak ważny dla użyteczności publicznej, naturalnie za zezwoleniem proboszcza kazał naprawić.

O kjosk przy ul. Mickiewicza.

Były burmistrz miasta wybudował przy ul. Mickiewicza budynek, mający służyć za publiczny ustęp w mieście. Tymczasem ustęp przy głównej ulicy miasta, niezaopatrzony w instalację wodociągową do spłukiwania po użyciu tegoż, jest nie do pomyślenia i zmusiłby wkrótce mieszkańców, sąsiadujących z tą ubikacją, do opuszczenia swoich mieszkań, przechodnie musieliby sobie poszukać innej drogi do przejścia, a miasto zmuszone byłoby do przyspieszenia wybudowania szpitala dla chorych na tyfus. Rzeczka bowiem, przepływająca przez tę część miasta, roznosiłaby z tego punktu bakcyle chorobowe po całej okolicy.

Mieszkańcy miasta zwracają się do urzędującego wiceburmistrza, by poprawił błąd swego poprzednika, wykończył ten budynek na kjosk, bo na ten cel prawdopodobnie po odpowiedniej adaptacji się nadaje, natomiast ustępy dla potrzebujących tychże można wybudować na odpowiedniejszem miejscu.

W ten sposób gmina mogłaby mieć korzyści z czynszu, a ludność nie byłaby narażona na utratę zdrowia.

Skład nafty i benzyny w środku miasta.

Mieszkańcy miasta, sąsiadujący z domem pana Gorlitzera w rynku, zwracają się tą drogą do właściwych czynników z prośbą, by te usunęły z domu p. Gorlitzera znajdujący się tamże skład nafty, benzyny i oliwy ze względu na niebezpieczeństwo pożaru, powołując się na ustawę, która wyraźnie zabrania urządzania i utrzymywania składów z palnemi materjałami nietylko w mieście, ale nawet w tem miejscu, gdzie w najbliższem sąsiedztwie zaczynają się zabudowane ulice miasta.

W sprawie wystawiania obligacyj Pożyczki Narodowej.

Urząd Skarbowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, że obligacje Pożyczki Narodowej będą mogły być wystawiane także na nazwiska członków rodzin subskrybentów, w szczególności żon i dzieci, o ile odnośni subskrybenci zgłoszą w tym celu podania w tej placówce, w której subskrybent złożył deklarację subskrypcyjną.

Podania należy wnosić w terminie do 31 grudnia 1933 r.

Dzika parcelacja.

W związku z rozbudową naszego miasta, niezwykle ważną i aktualną staje się sprawa parcelacji terenów budowlanych. Chodzi tu przedewszystkiem o to, aby parcelacja ta prowadzona była planowo, aby nie tworzyć działek karłowatych i o nieregularnych granicach, co ma niestety w wielu wypadkach miejsce.

Wbrew bowiem postanowieniom art. 52 ustawy budowlanej, że podział parcel budowlanych na dwie lub więcej części może nastąpić tylko na podstawie zatwierdzonego planu parcelacji, oraz że umowy o odstąpienie części nieruchomości, zawarte przed zatwierdzeniem planu parcelacyjnego nie mają mocy prawnej, właściciele terenów budowlanych, kierując się tylko swoim własnym interesem, przeprowadzają parcelację bezplanowo i tworzą działki budowlane, urągające wszelkim wymogom ustawowym, przez co narażają nabywców na rozliczne trudności przy uzyskiwaniu zezwoleń na budowę domów z jednej, a powodują wadliwe zabudowanie się miasta z drugiej strony.

Aby temu zapobiec, należy niedopuszczać na przyszłość do takiej dzikiej i sprzeciwiającej się obowiązującemu ustawodawstwu parcelacji, a ponieważ w myśl cytowanej wyżej ustawy władzą powołaną do zatwierdzania planów parcelacji jest Magistrat, przeto przed nową Radą miejską, którą wyłonią mające się wkrótce odbyć wybory, o-

twiera się wdzięczne pole działania, aby ten tak ważny a dotychczas zaniedbany problem rozwiązać zgodnie z interesami obywateli i dobrem miasta.

Z Kawęczyna.

Mieszkańcy Kawęczyna w zrozumieniu swego interesu poszy za wolą władz, które tę zrosłą prawie z Dębicą gminę postanowiły przyłączyć do miasta. Kawęczyn wychodził z założenia, że przyłączenie się do miasta jako silniejszej jednostki komunalnej, rozporządzającej większemi finansami budżetowemi, da mu większe korzyści, szczególnie w wytyczeniu, naprawie i oświetleniu ulic. Uzyskał Kawęczyn co prawda część tych korzyści, gdyż np. ul. Mickiewicza, prowadząca ku Pilznu przez wybudowanie chodników stała się miejscem spacerowym dla ludności. Również i oświetlenie jej, jakkolwiek wykazuje tu i ówdzie braki, równa się przecież oświetleniu ulic miasta; reszta jednak Kawęczyna pozostaje dotąd w większem jeszcze zaniedbaniu, aniżeli gdy była odrębną gminą. Co prawda winni tu i sami mieszkańcy Kawęczyna, którzy nie chcą korzystać z oświetlenia elektrycznego, sądząc, że to jest w dzisiejszych ciężkich czasach za drogie. Tymczasem nie liczą się z tem, ile tracą na zdrowiu, oświetlając swoje mieszkania naftą. Wdychają bowiem w swoje płuca całe masy czadu, a nadto psują sobie i dzieciom swoim wzrok przez pracę przy niedostatecznem oświetleniu.

Natomiast drogi na Kawęczynie nietylko nie uległy żadnej naprawie, ale jeszcze stan ich pogorszył się wskutek ich używania przez liczne wozy, przejeżdżające przez Kawęczyn z okolicznych wsi. Mostki na rzecze Dąbrówce mają nawierzchnię prawie zupełnie zbutwiałą, tak, że przejeżdżający wóz może zapaść się, a to samo grozi ciągnącym towary koniom.

Wierzymy, że obecny Zarząd miasta, starając się usilnie mimo szczupłych funduszów gminnych o uporządkowanie miasta, zwróci baczniejszą uwagę i na tę część miasta i wedle możności doprowadzić stan jej ulic do należytego porządku.

Dębica dawniej a dziś.

(Ciąg dalszy przez W. S.).

Ukazują się od strony południowej miasta, pierwsze patrole kozackie i posuwają się w kierunku na most kolejowy.

W kleszczach moskiewskich przeżywa miasto swą dawną historję najazdów tatarskich.

Wielu z uciekinierów niema poco wracać już później do Dębicy, gdyż ogień armatni zrównał z ziemią przeważną część budynków a reszty zniszczenia dokonały pożary i grabieże. Smutny obraz przedstawiało miasto po przejściu nawały wojennej. Trudno zapomnieć o tych nagich murach, sterczących jak zgrzybiałe pnie na karczunku, gdzie dał się odczuć swąd spalenizny, namacalne ślady pożogi wojennej A jednak zniszczenie to ułatwiło rozbudowanie miasta na nowoczesną modę i trudno znaleść obywatela, któryby nie widząc Dębicy powojennej, nie przyznał dzisiaj, iż rozbudowa miasta wzięła wielki rozmach, że zwiększył się naziom budynków, że miasto fizjognomiczne zajęło 4-krotnie większy obszar terenu niż przed wojną. Łatwiej bowiem zabudowywuje się miasto zniszczone w czasie wojny, gdyż los zmusza osiadłych uprzednio do jaknajdalej idącej ekspanzji i zapobieżenia złemu, aniżeli w czasie dobrowolnej rozbudowy.

Przeszkodą w dalszej rozbudowie miasta jest szpetny barak, zbudowany przez władze austrjackie w środku rynku w czasie, gdy rynek uległ pożarowi. Dziś jednakże jest to wyraz urągania z wszelkich dążności doprowadzenia wreszcie miasta do jakiegoś wyglądu. Czeka ten barak na zrządzenie boskie n. p. pożar, ale czy to wyczekiwanie nie skończy się dla miasta strasznem nieszczęściem zwłaszcza, że o Straży Pożarnej w Dębicy jeszcze ani słychu. Cóż wobec tego pomogą wszelkie usiłowania dzisiejszego włodarza miasta, by nadać miastu wygląd estetyczny, gdy zła wola paru jednostek stoi temu na przeszkodzie.

Zostawiamy jednak narazie te bolączki na boku, a przejdziemy w dalszych artykułach do chwili przejściowej dla Dębicy — z czasów niewoli do radosnych chwil niepodległości, ale niestety już pod innem autorstwem.

Praca niepodległościowa szła w Dębicy równolegle z poczynaniami w innych miastach Galicji. Wiadomo powszechnie, że Legjony powstały z przygotowanych po upadku rewolucji 1905 r. kadr wojskowych, zaincjonowanych i organizowanych tajnie przez Józefa Piłsudskiego, twórcy i kierownika oddziałów bojowych podczas rewolucji. Kadry te wychowywał założone przezeń w 1908 r. Związek Walki Czynnej. Organem ściśle wojskowym tej organizacji politycznej, której celem było zdobycie niepodległości Polski z bronią w ręku, stał się Związek Strzelecki, uzewnętrzniony w byłym zaborze austrjackim, gdzie wykorzystano specjalnie dogodne warunki, o jakich w innych zaborach nie można było marzyć. Oczywiście, że Austrjacy nie mieli pojęcia o kierującym ruchem strzeleckim tajnym Związku Walki Czynnej

Fanatyczne rojenia młodzieńcze o sławie i potędze, jako następstwo narodowego wychowania w szkołach galicyjskich, skierował Józef Piłsudski twardą wolą na drogę czynu, do cze go potrzebował przygotowanej i przejętej ideą niepodległości masy ludowej. Na zew Komendanta organizuje się i w Dębicy tajny Związek Strzelecki, oparty głównie na ówczesnej młodzieży gimnazjalnej, która w pierwszym rzędzie myśli o odzyskaniu niepodległości nie spuściła z oka

Związek Strzelecki młodzieży dębickiej był tajny więc całkowitej jego działalności podać nie możemy, gdyż wszystkie dokumenty tego związku odesłane zostały do Warszawy.

Dowiedziała się o nim szersza publiczność, gdy z domu rodziców ruszyli w bój zrazu do Krakowa pierwsi bohaterowie, by krwią swoją zaznaczyć swoją ofiarność dla ukochanej ojczyzny.

Z różnych pobojowisk dochodzą do miasta wieści o rannych i zabitych legjonistach.

Ranni zostali:

Kalita Emil, pod Limanową 1914, — Zając Józef pod Słotwiną 1914, — Zaworski Mieczysław pod Słotwiną 1914, — Polniaszek Józef pod Słotwiną 1914, — Berger Tadeusz pod Bohorodczanami, — Gąsiorek, Szostak Józef, Kolbusz Józef, Mucha Józef Broda Mieczysław, Weiss Alfred, Bis, Biestek Stefan w Karpatach 1914 i na Wołyniu 1915, — Jedynak Jan pod Körmöre 1914, — Daniel Józef pod Jastkowem 1915, Zaworski Stanisław 1915, — Münnich Tadeusz, Jurczyński Kazimierz, Sagan Szymon, Krogulski, Grzebieniowski, Matusiak Kazimierz, Świerk Bronisław utonął w Sanie pod Przemyślem, Chendyński Stanisław, Bronikowski Tadeusz.

Polegli;

Schön Stefan pod Słotwiną 1914, Walarski Władysław, Popławski Józef. — Nykiel Piotr pod Bohorodczanami 1914, — Mielecki Jakób pod Bohorodczanami 1914, — Guzy Henryk XII. 1914, — Morbitzer Władysław w. VII. 1915, — Lis Józef w Taszkencie jako jeniec.

1) Tajnie w Związku

2) Jawnie pracowała myśl niepodległościowa gdzie w roku 1912 zorganizowano Stałe Drużyny Sokole i w Skaucie, który zorganizowany przez prof. Stanisława Wiśniewskiego w Państwowem Gimnazjum ćwiczeń odrębnie, ale też chętnie wyruszał na wspólne ćwiczenia z drużyną Sokoła, zostającą pod tem samem dowództwem Pracy tej dopomagali osobiście i trudem i funduszami śp. prof. Józef Stachnik Sikorowski i prof. Mydlarczyk.

Na czele drużyny sokolej stał od 1912—1914 ówczesny prezes Sokoła prof. Stanisław Wiśniewski, do dowództwa należeli śp. drh. prof. Tadeusz Gawryś i drh. Jan Żeglicki obecnie em. major W. P.

Jak to było miło sokołom i skautom maszerować pod swoim ojczystym znakiem przez ulice miasta na dalsze ćwiczenia pod Pilzno, Brzostek, Tarnów i Mielec, by ścierać się w ćwiczebnej walce z drużynami sokolemi i skautowemi sąsiednich miast! Jakże dumnie kroczyli wśród mieszkańców miasta, którzy z podziwem i radością spoglądali na ciężkie karabiny Werndla, dźwigane na ramionach młodej naszej armji.

W roku 1914 wskutek przeniesienia prof. Wiśniewskiego do Przemyśla, przechodzi komenda drużyn w ręce śp. drh. prof. Wyrobka i wiceprezesa śp. radcy Dihma. Do komendy drużyn należą w dalszym ciągu drh. śp. Gawryś i drh. Żeglicki.

W dokumentach sokolich dzięki staranności w prowadzeniu ksiąg przez dch Żeglickiego zachował się Wykaz Członków Stałej Drużyny Sokolej z tego czasu, których nazwiska pozwalamy podać do wiadomości PT.: prof. Wiśniewski Stanisław przeniesiony 1 stycznia 1914 do Przemyśla. prof. Gawryś Tadeusz poległ pod Bohorodczanami 1914.

Żeglicki Jan, Womaczka Andrzej, Kosiński Marjan, Blahont Mieczysław, Dihm Stanisław, Lorenc Michał, Niemiec Franciszek Różak Stanisław, Womaczka Ludomir Kudłaty Juljan, Mysiński Wojciech, Sikorowski Andrzej, Wyleżyński Edward, Sieklucki Stanisław, Urbanek Kazimierz, Wyrobek Józef, Görsching Leon, Ungeheuer Edward, Beniak Bronisław, Wróbel Władysław, Bewszko Jan, Tęczak Karol, Tęczak Józef, Koczaj Antoni, Prof. Stachnik Józef, Mordawski Seweryn, Mysiński Wojciech, Jesionek, Chruza, Boczoń Marjan poległ pod Bohorodczami 1914, Szlucha Agenor pod Mołotkowem 1914. Pietruszka Antoni poległ pod Sołotwiną 1914, Grzebień Stanisław, Berger Tadeusz ranny pod Bohorodczanami 1914, Jasiewicz, Berger Sianisław. Członkowie S. D. S. wspierający: Pietruszewski Edward, Chrobakiewicz Gustaw, Berger Robert, Kobosowicz Leopold, Bursztyn Karol, Radwański Bolesław, Klamut Kazimierz, Kugler Józef.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wykaz miejscowości.

Dębica — gmina Dębica
Gawrzyłowa — gmina Dębica
Kawęczyn — gmina Dębica
Wolica — gmina Dębica
Bobrowa — gmina Bobrowa — 9 km.
Braciejowa — gmina Braciejowa — 9 km.
Brzeźnica — gmina Brzeźnica — 9 km.
Brzeziny — gmina Góra Motyczna — 7 km.
Głobikowa — gmina Głobikowa — 7 km.
Góra Mot. — gmina Góra Mot. — 7 km.
Grabówka — gmina Podgrodzie — 7 km.
Gumniska Föx — gmina Gumniska — 6 km.
Kędzierz — gmina Pustynia — 4 km.
Kopaliny — gmina Gumniska — 6 km.
Kozłów — gmina Pustynia — 4 km.
Laskowa — gmina Stobierna — 7 km.
Latoszyn — gmina Latoszyn — 7 km.
Maga — gmina Podgrodzie — 7 km.
Nagawczyna — gmina Nagawczyna — 5 km.
Podgrodzie — gmina Podgrodzie — 7 km.
Południk — gmina Braciejowa — 9 km.
Pustynia — gmina Pustynia — 4 km.
Stasiówka — gmina Stasiówka 7 km.
Stobierna — gmina Stobierna — 7 km.
Wola bobrowska — gmina Bobrowa — 9 km.
Wola brzeźnicka — Brzeźnica — 9 km.
Wola żyrakowska — gmina Wola żyrak. — 8 km.
Zawada — gmina Zawada — 6 km.
Zawisłocie — gmina Żyraków — 4 km.
Żyraków — gmina Żyraków — 5 km.

Wydawca: Koło miejscowe Związku Oficerów Rezerwy w Dębicy.
Redaktor odpowiedzialny: Prof. Stanisław Wiśniewski w Dębicy.
Redaktor naczelny: Dyr. Jan Orczykowski w Dębicy.
Z drukarni J. Pisza w Tarnowie